
SAFFAT SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Saffat 37/1)

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا

Çizgisini bozmayanlara,

(Saffat 37/2)

فَالَّذِينَ لَا يَجِدْنَ حَسْبًا

Geçit vermeyenlere,

(Saffat 37/3)

فَالَّذِينَ لَا يَجِدْنَ حَسْبًا

Zikrin izinden ayrılmayanlara and olsun ki,

(Saffat 37/4)

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

Sizin ilahınız tek bir ilahtır.

(Bakara 2/163)

وَالْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

Sizin ilâhınız, bir tek ilâhtır. Ondan başka ilâh yoktur. İyiliği sonsuz, ikramı bol olan O'dur.

(Nahl 16/22)

الْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilahınız bir tek ilahtır. Ahirete inanmayanların kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Saffat 37/5)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

O, göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin Rabbidir. Güneşin doğuş noktalarının da Rabbidir.

(Meryem 19/65)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

O, göklerin, yerin ve onların arasında olan her şeyin Rabbidir. Öyleyse sen ona kulluk et ve kullukta sebat et! Onun özelliklerine sahip başka birini biliyor musun?"

(Mearic 70/40)

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

Doğuların ve batıların Rabbine yemin etmeye gerek yok! Biz elbette ölçü koyarız.

(Saffat 37/6)

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

Biz, en yakınızdaki olan göğü bir süsle; yıldızlarla süsledik.

(Hicr 15/16)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

Gökte burçlar oluşturduk. Seyredenler için onları süsledik.

(Fussilet 41/12)

فَقَضِيَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا **وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظٍ** ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

İki günde yedi gök olarak tamamlamış ve her gökte ona ait emri vahyetmiştir. En yakın göğü de kandillerle süslemiş ve korumuştur. İşte bu, üstün ve bilgili olan Allah'ın koyduğu ölçüdür.

(Kaf 50/6)

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

Üstlerindeki göğe bakmazlar mı, nasıl yükseltmişiz ve nasıl süslemişiz. Onda çatlaklıklar yoktur.

(Mülk 67/5)

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ

En yakın göğü kandillerle süsledik. Orayı şeytanlar için taşlama yeri yaptık ve onlara alevli bir ateş hazırladık.

(Saffat 37/7)

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

Onu, her hayırsız şeytana karşı da koruduk.

(Hicr 15/17)

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

Göğü, taşlanmış şeytanların hepsinden koruduk.

(Hicr 15/18)

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

Ancak kulak hırsızlığı, dinleme yapan olabilir, onu da hemen parlak bir ateş parçası takip eder.

(Saffat 37/8)

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

Onlar Mele-i A'lâ'yı, yüce meclisi dinleyemez; her taraftan taşlanırlar.

(Şuara 26/210)

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

Kur'an'ı şeytanlar indirmedi.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

Bu onların yapabileceği bir iş değildir; buna güçleri de yetmez.

(Şuara 26/212)

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ

Onlar, onları dinlemekten engellenmişlerdir.

(Saffat 37/9)

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

Hep kovulurlar. Azap yakalarını bırakmaz.

(Saffat 37/10)

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

Onlardan kim bilgi hırsızlığı yaparsa, delici bir ateş parçası hemen onun peşine düşer.

(Cin 72/8)

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَابًا

Bir gün göğe vardık; orayı koruyucularla ve ateş parçalarıyla doldurulmuş bulduk.

(Cin 72/9)

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

Hâlbuki biz orada bazı yerlere oturur, yüce meclisi dinlerdik. Şimdi orayı kim dinlese kendini gözleyen bir ateş parçasıyla karşılaşıyor.

(Cin 72/10)

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

Yeryüzündekilere bir kötülük mü isteniyor, yoksa Rableri onları olgunlaştırmak mı istiyor; bir türlü anlayamıyorduk.

(Cin 72/11)

وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا

Bizim içimizde iyiler de var, yanlış yapanlar da. Her birimiz ayrı ayrı yollardayız.

(Cin 72/12)

وَأَنَا ظَنْنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

Yeryüzünde Allah'tan gizli bir şey yapamayacağımızı anladık. Başka yere de kaçsak yapamayız.

(Saffat 37/11)

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ أَسَدٌ خَلَقْنَا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ

Şu insanlardan tutarlı bir görüş iste; kendi yarattıkları mı güçlüdür, yoksa bizim yarattığımız mı? Biz kendilerini yapışkan çamurdan yarattık.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra nutfeyi, alaka haline getirdik. Alakayı bir çiğnem et gibi yaptık. O et parçasını kemiklere dönüştürdük ve kemikleri etle donattık. Sonra da onu farklı bir yaratık haline getirdik. Yaratanların en güzeli olan Allah, bereketin ve iyiliğin kaynağıdır.

(Saffat 37/12)

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

Sen bu soruya şaşırдың, ama onlar hafife alıyorlar.

(Saffat 37/13)

وَإِذَا نُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ^ط

Doğru bilgi hatırlatıldığında o bilgiyle ilgilenmiyorlar.

(Tevbe 9/124)

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ
إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Bir sure indirilince bazıları: “Şimdi bu hanginizin imanını arttırdı ki?” der. O, inanıp güvenmiş olanların güvenini artırır. Onlar onu, birbirlerine müjdeliler.

(Tevbe 9/125)

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

Kalplerinde hastalık olanların da pislğine pislük katar. Onlar da kâfir olarak ölürler.

(Tevbe 9/126)

أَوْ لَا يَرُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ

Her yıl bir ya da iki kere sıkıntıya sokulduklarını görmüyorlar mı? Ama yine de tevbe etmiyorlar ve akıllarını başlarına almıyorlar.

(Tevbe 9/127)

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا
صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

Bir sure indirilince biri diğerine bakar “Gören biri var mı?” der, sonra da dönüp giderler. Allah da onların kalplerini döndürür. Çünkü onlar, anlayışsız bir topluluktur.

(Saffat 37/14)

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ^ط

Bir âyet gördüklerinde hafife almaya çalışıyorlar.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen bu gerçek karşısında kesinlikle yalana sarılırlar. Hafife aldıkları şeyin haberleri yakında onlara gelecektir.

(Kehf 18/106)

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

İşte böyle. Ayetleri görmezlikte direnmelerine karşılık cezaları cehennemdir. Onlar, âyetlerimi ve elçilerimi hafife almışlardır.

(Casiye 45/8)

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Böyleleri, Allah'ın ona okunan ayetlerini dinler ama hiç dinlememiş gibi büyüklük taslayarak bildiğini okur. Sen ona acıklı bir azabı müjdele.

(Casiye 45/9)

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُؤًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde de hafife alır. Onların hak ettiği alçaltıcı bir azaptır.

(Saffat 37/15)

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Söyle diyorlar: “Bu, açıkça bir göz boyamadan başka bir şey değildir.

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Sana kağıda yazılı bir belge indirsek de elleriyle ona dokunsalar, gerçekleri görmezlikte direnen kâfirler şöyle derler: “Bu apaçık büyüden başka bir şey değil ki!”

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki “Bizi büyülemek için hangi mucizeyi getirirsen getir, sana inanacak değiliz.”

(Hud 11/7)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

Gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Allah'tır. Bunu, sizi zorlu bir imtihandan geçirmek ve hanginizin daha iyi davranacağını belirlemek için yapmıştır. O sırada yönetim merkezi suyun üstündeydi. Onlara: “Öldükten sonra tekrar dirileceksiniz.” desen ayetleri görmezlikten gelenler, hemen cevabı yapıstırır ve “Bu açıkça bizi büyüleme çabasından başka bir şey değil.” derler.

(Sebe 34/43)

وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ
أَبَائَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ

Onlara açık ayetlerimiz okunduğunda "Bu adam sizi, babalarınızın kulluk ettiği şeyden uzaklaştırmak istiyor" derler ve şunu eklerlerdi: "Bu Kitap, uydurulmuş bir saçmalaktan başkası değildir." Onlara gelen gerçeklere kendini kapatanlar da şöyle derlerdi: “Bu, açık bir sihirden başka bir şey değil.”

(Saffat 37/16)

عَادًا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ؕ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

Yani ölüp de toprak ve kemikler haline geldikten sonra, gerçekten tekrar kalkacak mıyız?

(Saffat 37/17)

أَوْ آبَائُنَا الْأَوَّلُونَ

Geçmiş büyüklerimiz de mi kalkacak?”

(Vakıa 56/47)

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ؕ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“Ölüp toprağa ve kemiklere döndükten sonra gerçekten kalkacak mıyız!” diye söylenirlerdi,

(Vakıa 56/48)

أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

“Eski atalarımız da mı kalkacak!” derlerdi.

(Vakıa 56/49)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

Onlara şimdiden de ki “Evet, eskiler de sonrakiler de,

(Vakıa 56/50)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Hepsi belli günün belli vaktinde bir araya toplanacaklardır.”.

(Saffat 37/18)

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

De ki: “Evet! Hem de siz alçaltılmış bir halde olacaksınız.

(Şura 42/45)

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ
أَمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

Onların, ateşin karşısına, itibarsızlıktan dolayı boyunlarını bükmüş halde çıkarıldıklarını göreceksin. Göz ucuyla bakınacaklar, inanıp güvenenler ise şöyle diyeceklerdir: “Demek ki asıl kaybedenler, kıyamet günü kendini ve ailesini kaybedenlermiş.”. Bilin ki yanlışlar içindeki o kimseler, kalıcı bir azap içinde olacaklardır.

(Kalem 68/42)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

O gün her şey ortaya dökülecek! Secdeye çağrılacaklar ama güçleri yetmeyecek.

(Kalem 68/43)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلِيلَةً وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Saygıyla önlerine bakacaklar, alçaklık her yanlarını saracak. Onlar bu hale gelmeden önce de secdeye çağrılmışlardı.

(Mearic 70/44)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Saygıyla önlerine bakarlar, alçaklık her yanlarını sarar. İşte tehdit edildikleri gün o gündür.

(Saffat 37/19)

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

Tekrar kalkma işi bir komuta bakar; o zaman anlarlar.

(Yasin 36/29)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

Yaptığımız tek bir seslenme oldu, hepsi birden alevi sönmüş ateşe döndüler.

(Yasin 36/49)

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

Bekledikleri tek bir seslenmedir; o ses onları, birbirleriyle çekişirlerken yakalar.

(Yasin 36/50)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

Artık bir kimseye ne bir tembihte bulunma imkânları olur ne de ailelerine dönebilirler.

(Yasin 36/53)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

O, tek bir seslenme olur, derhal hepsi huzurumuza çıkarılır.

(Saffat 37/20)

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

“Vay başımıza gelenler; bu, hesap günü yahu!” derler.

(İnfitar 82/17)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

Hesap verme günü nedir, sen ne bileceksin?

(İnfitar 82/18)

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

Gerçekten, sen ne bileceksin hesap verme gününün ne olduğunu?

(İnfitar 82/19)

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

O gün, kimsenin kimse için bir şey yapamayacağı gündür. O gün bütün yetki Allah'ındır.

(Saffat 37/21)

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

“İşte bu, sizin yalan saydığınız ayırma günüdür.” denir.

(Mürselat 77/12)

لَا يَّ يَوْمِ أَجَلْتِ

Buluşma hangi güne bırakıldı?

(Mürselat 77/13)

لِيَوْمِ الْفَصْلِ

Tabii ki ayırma gününe.

(Mürselat 77/14)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ

Ayırma günü nedir, sen nereden bileceksin?

(Mürselat 77/15)

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancılar çok çekecekler.

(Mürselat 77/16)

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

Sizden öncekileri etkisizleştirmedik mi?

(Mürselat 77/17)

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

Sonrakileri de onlara katacağız.

(Mürselat 77/18)

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Bunu, bütün suçlulara yapacağız.

(Duhan 44/40)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ

İyi ile kötünün ayırt edileceği gün, onların tamamının toplanacağı gündür.

(Duhan 44/41)

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

O gün dostun dosta faydası olmayacak; kimse kimseden yardım görmeyecektir.

(Duhan 44/42)

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Ama Allah'ın ikram edeceği kişiler olacaktır. O üstündür, ikramı boldur.

(Nebe 78/17)

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

İyi ile kötünün ayrılacağı gün bellidir.

(Nebe 78/18)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

O, sura üfleneceği gündür; arkasından bölük bölük gelirsiniz.

(Saffat 37/22)

أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

O zalimleri, kendilerine eşlik edenlerle ve kulluk ettikleri kimselerle bir araya getirin.

(Meryem 19/68)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

Rabbine yemin olsun ki onları, şeytanlarıyla birlikte toplayacağız. Sonra alevli ateşin çevresinde diz çöktüreceğiz.

(Meryem 19/69)

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

Sonra her sınıfın içinden Rahman'a en güçlü başkaldıranları çekip ayıracağız.

(Saffat 37/23)

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

Allah ile aralarına koyduklarıyla beraber onları, Cehennem'in yoluna çevirin.

(Saffat 37/24)

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

Orada durdurun. Onlara soru sorulacak:

(Saffat 37/25)

مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ

“Size ne oldu ki birbirinizle yardımlaşmıyorsunuz?”

(İbrahim 14/21)

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُؤَا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرٌ عَلْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ

Ahirette hepsi Allah'ın huzuruna çıkarılır. Zayıflar, kendini büyük görenlere derler ki "Biz sizin arkanızdaydık. Allah'ın azabından bizi bir şekilde kurtarabilirsiniz, değil mi?" Onlar şöyle derler: "Allah bizi yola getirseydi biz de sizi yola getirirdik. Artık sızlansak da bir, katlansak da... Bizim için bir kurtuluş yoktur."

(Sebe 34/42)

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Allah diyecek ki, "bugün birinizin diğerine ne fayda sağlamaya, ne de zarar vermeye gücü yeter." Yanlış yapanlara deriz ki; "Yalan saydığınız bu ateşin azabını tadın, bakalım."

(Saffat 37/26)

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

Aslında o gün onlar tam bir teslimiyet gösterirler.

(Yunus 10/51)

أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنٌمٌ بِهِ الْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

Azap geldikten sonra mı inancınızı kesinleştireceksiniz? O zaman size şöyle denecektir: "Şimdi mi? Cezanın çabuk gelmesini isteyip duruyordunuz ya!"

(Nahl 16/87)

وَأَلْفُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

O gün hepsi Allah'a teslimiyet gösterir; uydurdukları ortaklar da kendilerinden uzaklaşmış olur.

(Saffat 37/27)

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

Kimisi kimisine dönüp birbirlerini sorguya çekerler.

(Saffat 37/28)

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

“Sizler bize güç gösterisiyle gelirdiniz.” derler.

(Mümin 40/47)

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

Ateşin içinde birbirlerine baskın gelmeye çalışırken, güçsüzler, büyük saydıkları kişilere şöyle derler: "Biz size uyan kimselerdik. Şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savarsınız değil mi?"

(Mümin 40/48)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

Büyük gördükleri kişiler şöyle derler: "Biz hepimiz ateşin içindeyiz. Allah kulları arasında hükmünü verdi.".

(Saffat 37/29)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Onlar da şöyle cevap verirler: “Hayır, siz inanan kimseler değildiniz.

(Sebe 34/31)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

Görmezlikte direnen kâfirler şöyle derler: "Bu Kuran'a da bundan önceki kitaplara da güvenecek değiliz."

Yanlışlar içindeki bu kişileri, Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman bir görsen! Birbirlerine laf dokundururlar. Güçsüzleştirilmişler, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Siz olmasaydınız biz kesin kes mümin olurduk.".

(Sebe 34/32)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

Büyüklük taslayanlar da güçsüzleştirilmişlere şu cevabı verirler: "O rehber geldikten sonra sizi ondan biz mi engelledik? Aslında siz, suça dalıp giden kimselerdiniz.".

(Saffat 37/30)

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ

Bizim sizin üzerinizde bir üstünlüğümüz ve gücümüz olamazdı. Aslında sizler taşkınlık eden kimselerdiniz.

(Haşr 59/16)

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
العَالَمِينَ

Bunlar şeytan gibidirler; şeytan insana: "Görmezlikten gelerek kâfir ol!" der, o da görmezlikten gelirse, bu kez şöyle demeye başlar: "Benim seninle ilgim olmaz; ben varlıkların Rabbi olan Allah'tan korkarım."

(Saffat 37/31)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

Rabbimizin bizim aleyhimizdeki sözü kesinleşti; çaresi yok, biz o azabı çekeceğiz.

(Araf 7/38)

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ
لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هُوَ لَاءِ أَضَلُّونَا
فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

Allah onlara: "Sizden önce gelmiş insanlar ve cinlerle beraber şu ateşe girin!" diyecektir. Oraya giren her toplum, kendi yoldaşına lanet edecek; hepsi orada derlenip toparlanınca da sonrakiler öncekiler için şöyle diyeceklerdir: "Rabbimiz! Bizi işte bunlar sapırdılar. Sen bunlara o ateşin azabını iki kat ver." Allah diyecek ki "Hepinizinki iki kat ama bilmiyorsunuz."

(Araf 7/39)

وَقَالَتْ أُولِيهِمْ لِأَخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

Öncekiler de sonrakilere şöyle cevap vereceklerdir: "Sizin bizden ne farkınız var ki? Siz de kazandığınıza karşılık bu azabı tadın."

(Saffat 37/32)

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

Sizi hayallere daldırdık ama o hayallere biz de dalmıştık.”

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كَانُوا مِنَّا يَعْبُدُونَ

Cezayı hak edenler diyecekler ki: “Rabbimiz! Bunlar, hayallere daldırdığımız kimselerdir; tıpkı bizim daldığımız gibi daldırdık. Onlardan ilişkimizi kesip sana yöneldik. Zaten kulluk ettikleri yalnız biz değildik.”

(Kasas 28/64)

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

“Eş koştuklarınızı çağırın.” denecek; onlar da çağıracaklar ama çağrılarına cevap alamayacaklar. Artık azap önlerindedir. Keşke doğru yola girmiş olsalardı.

(Saffat 37/33)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Onlar o gün o azabı birlikte çekerler.

(Zuhruf 43/39)

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Pişmanlığın bugün size bir yararı olmayacaktır, çünkü yanlış yaptınız. Bu azabı birlikte çekeceksiniz.

(Saffat 37/34)

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Biz suçlulara, işte böyle davranırız.

(Araf 7/40)

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
حَتَّى يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

Ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılan ve büyüklük taslayanlar var ya; işte onlara göklerin kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçinceye kadar da Cennet'e giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

(Saffat 37/35)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

Onlara: “Allah’tan başka ilah yoktur!” denilince büyüklenirlerdi;

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَخُدَّهُ وَآلُوا عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye sanki kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştirmişiz gibi davranırlar.
Kur’an’da Rabbini tek olarak andığında, nefretle sırtlarını dönerler.

(Saffat 37/36)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْرِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ

“Biz, cinlerin etkisine girmiş bir şair için ilahlarımızı bırakır mıyız?” derlerdi.

(Müminun 23/70)

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَآكُتْرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Yoksa cinlerin etkisinde olduğunu mu söylüyorlar? Hayır! Bunlara gerçeği getirdi ama çoğu gerçeklerden nefret ediyor.

(Yasin 36/69)

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

Biz ona şiir öğretmedik; zaten gerekmezdi de. Bu, sadece doğru bilgi ve açık seçik ortaya koyan Kur’an’dır.

(Hakka 69/40)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kur'an'ın değerli bir elçinin sözüdür.

(Hakka 69/41)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ

O bir şairin sözü değildir. Ne kadar az inanıp güveniyorsunuz!

(Hakka 69/42)

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Bir kâhinin sözü de değildir. Bilginizi ne kadar az kullanıyorsunuz!

(Hakka 69/43)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Saffat 37/37)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

Aslında o, gerçeği getirmiş; üstelik önceki elçileri de tasdik etmişti.

(Al-i İmran 3/3)

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden önce indirilmiş kitapları tasdik eden bu kitabı sana, o indirilmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de o indirmiştir.

(Fatr 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Sana indirdiğimiz bu kitap tümüyle gerçeklerden oluşur ve öncekileri kendinde olanla tasdik eder. Elbette Allah, kullarının içini bilir ve onları görür.

(Saffat 37/38)

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

Siz, o acıklı azabı elbette tadacaksınız.

(Hicr 15/49)

نَبِيٌّ عَبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

Kullarıma bildir ki ben, günahları örterim, ikramım da boldur.

(Hicr 15/50)

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

Azabım da şiddetlidir, can yakan bir azaptır.

(Nebe 78/27)

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

Onlar, hesaba çekilme diye bir şey beklemeyenlerdir.

(Nebe 78/28)

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

Ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılmışlardı.

(Nebe 78/29)

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

Her şeyi tek tek yazıya geçirmişizdir.

(Nebe 78/30)

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

Tadın bakalım; size daha ne azaplar tattıracağız!

(Saffat 37/39)

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ettiğinizden başkasını mı bulacaksınız?

(Araf 7/147)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ayetlerimiz karşısında ve ahiretteki yüzleşme konusunda yalana sarılanların amelleri boşa gider. Onlar karşılık olarak yaptıklarından başkasını mı bulacaklar?"

(Yunus 10/52)

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

Sonra yanlışlar içindeki o kimselere şöyle denecektir: "Kalıcı azabı tadın bakalım. Kazandığınızın karşılığında başka ne görecektiniz!"

(Neml 27/90)

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kim de kötü iş yapmış olarak gelirse öylelerinin yüzleri ateşte döndürülecek ve onlara; "Ettiğinizden başkasını mı bulacaktınız?"

(Enfal 8/51)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

Siz, ne ettiyseniz onu buldunuz. Allah, hiçbir kuluna haksızlık yapmaz.

(Saffat 37/40)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

Allah'a yürekte bağlı kulların hali başka olur.

(Kaf 50/31)

وَأَزْلَفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

Cennet de Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlara uzak olmaz, yaklaşırlır.

(Kaf 50/32)

هَذَا مَا تُوعِدُونَ لِكُلِّ آوَابٍ حَفِيظٍ

Hep doğruya yönelen ve kendini koruyanlara verilen söz, işte budur.

(Kaf 50/33)

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

İçten içe Rahman'dan korkan ve O'na bağlı bir kalp ile gelenlerdir.

(Kaf 50/34)

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

Haydi, oraya esenlik ve güven içinde girin. Bu, ölümsüzlüğün başladığı gündür.

(Saffat 37/41)

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ

Onlar için bilinen bir rızık vardır.

(Bakara 2/25)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanlara müjde ver: İçinden ırmaklar akan bahçeler onlar içindir. Kendilerine hangi üründen sunulsa: "Bu bize daha önce de sunulmuştu." derler, ama onlara onun bir benzeri verilir. Orada kusursuz hale getirilmiş eşleri de olur ve ölümsüz olarak kalırlar.

(Saffat 37/42)

فَوَاكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ

Her türden meyveler onlar içindir. Onlar ağırlanırlar.

(Sad 38/51)

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

Orada keyif çatacaklar, çeşit çeşit meyveler ve içecekler isteyeceklerdir.

(Vakıa 56/29)

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

Salkım salkım muz ağaçları arasında,

(Vakıa 56/30)

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ

Uzayıp giden gölgeliklerde,

(Vakıa 56/31)

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

Akarsu boylarında,

(Vakıa 56/32)

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

Bol meyveler,

(Vakıa 56/33)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

Tükenmeyen ve yasaklanmayan...

(Saffat 37/43)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Ağırlama, nimetlerle dolu bahçelerde olur.

(Vakıa 56/10)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

Bir de önde gidenler var; hep önde gidenler!

(Vakıa 56/11)

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

Onlar, her türlü ikramın yakınına alınırlar.

(Vakıa 56/12)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Nimetlerle dolu bahçeler içinde olurlar.

(Vakıa 56/13)

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Onların çoğu eskilerden,

(Vakıa 56/14)

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Birazı da sonrakilerdendir.

(Kalem 68/34)

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Yanlışlardan korunanlar için Rableri katında nimetlerle dolu bahçeler vardır.

(Kalem 68/35)

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

Tam teslim olanları, hiç suçlularla bir tutar mıyız?

(Saffat 37/44)

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

Sedirler üzerine karşılıklı kurulurlar;

(Vakıa 56/15)

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

Mücevherlerle süslü tahtlara kurulur.

(Vakıa 56/16)

مُتَّكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَّقَابِلِينَ

Karşılıklı yaslanıp keyifle otururlar.

(Saffat 37/45)

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

Çevrelerinde içki dolu bardaklar dolaştırılır.

(Vakıa 56/17)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

Ölümsüz gençler çevrelerinde dolaşır durur.

(Vakıa 56/18)

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

Kaynağından doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle...

(Saffat 37/46)

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

İçenlere zevk veren beyaz renkli içkiler.

(İnsan 76/5)

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

Kâfur katkılı sular iyilere bir bardakla sunulur.

(İnsan 76/6)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

Bir pınardan ki ondan, Allah'ın kulları içer, o kaynağı istedikleri yerden fişkırtırlar.

(İnsan 76/15)

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

Çevrelerinde gümüş kaplar, billurlaşmış bardaklar dolaştırılır.

(İnsan 76/16)

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

Her biri, gümüşten billurlaştırılmıştır. İçecekleri miktarı kendileri belirlerler.

(İnsan 76/17)

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

Zencefil katkılı sular, kendilerine bardakla sunulur.

(İnsan 76/18)

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

Su, Selsebil adı verilen bir pınardan alınır.

(Saffat 37/47)

لَا فِيهَا عَمَلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

Onlarda ne baş ağrıtıcı bir şey bulunur ne de ondan dolayı sarhoş olurlar.

(Saffat 37/48)

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ

Yanlarında gözlerini onlardan ayırmayan iri gözlü kadınlar olur.

(Duhan 44/51)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

Kendilerini bozmamış olanlar ise güvenli yerlerde;

(Duhan 44/52)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçelerde, pınar başlarında olacaklar.

(Duhan 44/53)

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ

İpek sırmalı kumaşlara bürünecek, karşı karşıya oturacaklar.

(Duhan 44/54)

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

İşte böyle olacak. Onlara, iri gözlü eşler vereceğiz.

(Duhan 44/55)

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

Tam bir güven içinde her meyveden isteyeceklerdir.

(Saffat 37/49)

كَانَهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ

Onlar gün yüzüne çıkmamış yumurtalar gibidirler.

(Vakıa 56/23)

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

Her biri, sedefinde saklı inciler gibidir.

(Vakıa 56/24)

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Bunlar, yaptıklarına karşılıktır.

(Saffat 37/50)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

Cennettekilerden biri diğerine döner; birbirlerine sorarlar.

(Saffat 37/51)

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

Biri; “Benim bir yakın arkadaşım vardı,” der;

(Saffat 37/52)

يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

Bana şöyle derdi: “Sen gerçekten inanıyorsun; öyle mi?”

(Saffat 37/53)

ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأَنَا لَمَدِينُونَ

“Biz toprak ve kemikler haline geldiğimiz bir sırada mı? Gerçekten hesaba mı çekileceğiz?”

(Saffat 37/54)

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

“Çıkıp ona bakarsınız değil mi?” der.

(Saffat 37/55)

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

Yukarıdan bakar ve onu cehennem tam ortasında görür.

(Saffat 37/56)

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِيْنَ

Ona şöyle der: “Vallahi az kalsın beni de bu hale düşürecektin.

(Saffat 37/57)

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ

Rabbimin iyiliği olmasaydı kesinlikle ben de yaka paça oraya götürülürdüm.

(Araf 7/42)

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ

İnanıp güvenen ve iyi işler yapanlara gelince ki biz kimseye gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz; böyleleri cennet ahalisidir; onlar da orada ölümsüzdürler.

(Araf 7/43)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا اَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرَثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

Göğüslerindeki kini ve öfkeyi söküp atmışsınız. Alt taraflarından ırmaklar akacak ve diyeceklerdir ki “Bizi bu nimetlere kavuşturan Allah, her şeyi pek güzel yapmış. Allah bize bu yolu göstermeseydi onu kendiliğimizden bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçekten doğruyu getirmişler.” Onlara şöyle seslenilecektir: “İşte size Cennet! Siz, yaptıklarınıza karşılık ona sahip oldunuz.”

(Müminun 23/109)

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ

Kullarımdan bazıları şöyle derdi: ‘Rabbimiz! İnanıp güvendik. Bizi bağışla, bize ikram et, sen ikram edenlerin en iyisisin.’

(Müminun 23/110)

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سَخِرِيًّا حَتّٰى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِيْ وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ

Siz de onları alaya alıyordunuz. Bu davranışınız size, bana ait bilgileri unutturdu. Onlara gülüp duruyordunuz.

(Müminun 23/111)

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

Sabırlı davranmalarına, kararlılıkla yollarına devam etmelerine karşılık ben de bugün onları ödüllendirdim.
Başaranlar onlar oldu.

(Saffat 37/58)

أَفَمَا نَحْنُ بِمَمِيَّتِينَ

Artık bize ölüm yok; değil mi?

(Saffat 37/59)

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

Sadece ilk ölümümüz dışında bir şey yok, değil mi? Artık bize azap da çektirilmeyecek.”

(Duhan 44/56)

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَّيَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Orada ilk ölüm dışında bir ölüm tatmayacaklar, Allah onları alevli ateşin azabından korumuş olacaktır.

(Duhan 44/57)

فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bu, Rabbinin ikramiyesi olacaktır. İşte büyük kurtuluş budur.

(Saffat 37/60)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bu gerçekten muhteşem bir kurtuluş!

(Maide 5/119)

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah şöyle diyecektir: Doğru olanlara doğruluklarının fayda vereceği gün işte bugündür. İçinden ırmaklar akan cennetler onlarıdır. Orada ölümsüz olarak sonsuza dek kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. En büyük kurtuluş budur.

(Tevbe 9/72)

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِينٍ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah mümin erkeklerle mümin kadınlara söz vermiştir; içinden ırmaklar akan cennetler, kalıcı cennetlerdeki güzel konaklar onlarıdır. Orada ölümsüz olacaklardır. Hepsinden önemlisi Allah'ın rızasıdır. Büyük kurtuluş işte budur.

(Tevbe 9/100)

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Muhacirlerin ve Ensârın ilkleri ile onlara güzellikle uyanlar var ya, Allah onlardan razı, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah, içinden ırmaklar akan cennetleri onlar için hazırlamıştır. Orada ölümsüz olacaklardır. En büyük kurtuluş işte budur.

(Tevbe 9/111)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah, inanıp güvenenlerin kendilerini ve mallarını Cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışılar; öldürürler ve ölürler. Bu Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da verdiği gerçek sözdür. Sözü Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse yaptığınız bu satıştan dolayı sevinin. Bu, büyük bir kurtuluştur.

(Saffat 37/61)

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

Çalışanlar işte böyle bir şeyi elde etmek için çalışsınlar.

(Ankebut 29/58)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ الْعَامِلِينَ

İnanıp güvenen ve iyi davranış gösterenleri Cennette, altından ırmaklar akan odalara yerleştireceğiz. Oraya bir daha ölmek üzere gireceklerdir. Çalışanların ödülü ne de güzeldir!

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَوَدَّعْنَا وَوَدَّعْنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Cennete girenler şöyle derler: “Bize verdiği sözü tutan Allah, her şeyi güzel yapar. Bu yeri bize verdi. Cennetin istediğimiz yerine yerleştireceğiz. Çalışanların aldığı ödül ne güzelmiş!”

(Saffat 37/62)

أَذَلِكْ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ

Böyle bir yerde konaklamak mı iyi, yoksa zakkum ağacının yanında konaklamak mı?

(Saffat 37/63)

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

Onu, zalimler için bir sıkıntı kaynağı yaparız.

(Saffat 37/64)

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

O, Cehennem'in dibinde biten bir ağaçtır.

(Saffat 37/65)

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤْسُ الشَّيَاطِينِ

Her bir tomurcuğu sanki bir şeytan başı gibi.

(Saffat 37/66)

فَإِنَّهُمْ لَأَكْلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ

Onlar çaresiz ondan yer; karınlarını onunla doldururlar.

(Duhan 44/43)

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُّومِ

O zakkum ağacı var ya;

(Duhan 44/44)

طَعَامُ الْآثِيمِ

Günaha dalanların yiyeceği olan ağaç...

(Duhan 44/45)

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

Erimiş maden gibidir. Karınlarda kaynayacaktır.

(Vakıa 56/51)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ

Siz, ey yoldan çıkmış yalancılar!

(Vakıa 56/52)

لَأَكْلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُّومٍ

Siz zakkum ağacından yiyeceksiniz.

(Vakıa 56/53)

فَمَالِؤُنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ

Karınızı onunla dolduracaksınız.

(Vakıa 56/54)

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Üzerine kaynar su içeceksiniz.

(Vakıa 56/55)

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

Susuzluktan yanıp kavrulmuş kimseler gibi içeceksiniz.

(Saffat 37/67)

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

Üzerine kaynar su katkılı içecekleri de bulunur.

(İbrahim 14/16)

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

Her bir zorbanın önünde ayrıca bir de Cehennem vardır. Orada ona irinli sudan içirilir.

(İbrahim 14/17)

يَتَجَرَّرُ عَلَيْهِ وَلَا يَكَادُ يُسْبِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ
عَذَابٌ غَلِيظٌ

Boğulacak gibi olur, kolay kolay yutamaz. Her yanını ölüm sarar ama o ne yapsa da ölemez. Bunun ardından da ağır bir azap gelir.

(Sad 38/57)

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٍ وَغَسَّاقٍ

Onları bu! Tatsınlar bakalım, kaynar ve dondurucu su!

(Sad 38/58)

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلَةٍ أَزْوَاجٍ

Bunun benzeri daha nice çifte azap.

(Hakka 69/35)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ

Bugün burada onun bir can yoldaşı da

(Hakka 69/36)

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلٍ

kanlı irin dışında yiyeceği de olmaz.

(Saffat 37/68)

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

Yemekten sonra döndürülüp götürülecekleri yer yine o alevli ateştir.

(Mümin 40/69)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ

Allah'ın ayetleri karşısında haklı çıkmaya çalışanları hiç görmez misin? Bunlar neye dayanarak halden hale giriyorlar”?

(Mümin 40/70)

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bunlar öyle kimselerdir ki hem bu Kitap karşısında, hem de önceki elçilerimize gönderdiklerimiz karşısında yalan söylerler; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Mümin 40/71)

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

Hem de boyunlarında halkalar varken zincirlerle sürükleneceklerdir.

(Mümin 40/72)

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

Hem de kaynar suyun içinde... Sonra ateşte kızartılacaklar.

(Rahman 55/43)

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

İşte suçluların yalan söyledikleri Cehennem.

(Rahman 55/44)

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ

Onunla kaynar su arasında döner dururlar.

(Saffat 37/69)

إِنَّهُمْ أَلَفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

Bunlar atalarını yanlışlar içinde bulmuşlardı.

(Zuhruf 43/22)

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتَدُونَ

Aslında onların dedikleri şudur: “Biz atalarımızı bir ümmete bağlı bulduk; biz onların izinden gidiyoruz.”

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ
أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ

Hep böyle olmuştur; senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek onların şımarık olanları şöyle demişlerdir: “Biz kalktık, atalarımızı bir ümmete bağlı bulduk, biz onların izinden gideriz.”

(Saffat 37/70)

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ

Hiç düşünmeden onları takibe koyulmuşlardı.

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara “Allah’ın indirdiğini takip edin!” dense, “Hayır! Biz atalarımızı hangi yolda bulmuşsak, o yolu izleriz!” derler. Peki, ya ataları akıllarını bir şeye çalıştırmamış ve doğru yola da girmemişlerse?

(Maide 5/104)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَّلُو كَانِ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Elçisine gelin!" dense, "Atalarımızda gördüğümüz bize yeter." derler. Ya ataları bir şeyi bilememiş ve doğru yolu bulamamışlarsa?

(Saffat 37/71)

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan öncekilerin çoğu zaten yanlış yoldaydılar.

(Enam 6/148)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ دَافُوا بِأَسْنَانِهِمْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

Müşrikler diyecekler ki "Allah gerekeni yapsaydı biz şirke düşmezdik, atalarımız da düşmezdi. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de bu yalana sarıldılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki "Yanınızda bir bilgi var mı ki çıkarıp bize gösteresiniz. Siz sadece bir varsayımın peşine takılmışsınız; siz sadece atıyorsunuz."

(Nahl 16/35)

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ

Şirke düşenler şöyle derler: "Allah farklı bir tercihte bulunsaydı biz de atalarımız da onun dışında hiçbir şeye kulluk etmez, onun haram kıldığından başka hiçbir şeyi de haram saymazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Elçilere düşen, açıkça bildirmekten başka nedir ki!

(Saffat 37/72)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ

Üstelik aralarından onları uyaran elçiler çıkarmıştık.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşınıza çıkan şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Diyeceklerdir ki "Aleyhimize de olsa biz buna şahidiz." Dünya yaşayışı onları pek aldatmıştı. Kendi kâfirliklerine bizzat kendileri şahitlik ettiler.

(Zümer 39/71)

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّامًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

Ayetleri görmezlikten gelen kâfirler, bölükler halinde Cehennem'e gönderileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın bekçileri şöyle diyeceklerdir: "Size içinizden elçiler gelip Rabbinizin âyetlerini yüzünüze karşı okumadılar mı? Böyle bir günle karşılaşacağımızı söyleyip sizi uyardılar mı?" Onlar: "Evet" diyecekler ama o kâfirlerin azap çekeceklerine dair o söz, artık yerine getirilmiş olacaktır.

(Saffat 37/73)

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ

Bak bakalım; uyarılanların sonu nasıl olmuş!

(Mülk 67/6)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Rablerini görmezlikten gelenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü hale gelmektir o!

(Mülk 67/7)

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورٌ

Oraya atıldıklarında, alevler saçarken çektiği havanın uğultusunu işitirler.

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük Cehenneme atılırken bekçiler onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

“Evet” derler; “Bize uyarıcı geldi ama biz yalana sarıldık; Allah hiç bir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapkınlık içindesiniz.” dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık” derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Böylece suçlarını itiraf ederler. O alevli ateş ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Saffat 37/74)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

Ama Allah’ın içi temiz kullarının hali başka olur.

(Hicr 15/39)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

İblis dedi ki “Rabbim! Beni aşırılığa sevk etmene karşılık ben de bunlara dünyadakileri süsleyeceğim ve hepsini aşırılığa sevk edeceğim.

(Hicr 15/40)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

Sana yürekten bağlı olanları değil.”.

(Hicr 15/41)

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

Allah dedi ki “Bu, bana varan doğru yoldur.

(Hicr 15/42)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

Kullarımın üzerinde senin bir üstünlüğün, gücün, yetkin yoktur. Yanlışa saplanıp sana uyanlar başka.”

(Saffat 37/75)

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

Nuh bizi yardıma çağırmişti; onu ne güzel karşılamıştık.

(Kamer 54/10)

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

O Rabbine yalvardı: “Yenik düştüm, bana yardım et.” dedi.

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوْحٌ رَبِّ لَآ تَذَرْنِي عَلَى الْآرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nuh şöyle seslendi: “Rabbim! Bu kâfirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَآجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kullarını saptırırlar. Bunlardan doğacak olanlar da günahkâr ve kâfir olurlar.

(Nuh 71/28)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime gelen mümin erkekleri ve mümin kadınları bağışla! Yanlış yapan bu kimselerin de sadece yıkımlarını arttır!

(Saffat 37/76)

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Onu ve ailesini o büyük üzüntüden kurtarmıştık.

(Enbiya 21/76)

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Daha önce Nuh da yalvarıp yakarınca isteğini olumlu karşılımış, hem onu hem de ailesini o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

(Enbiya 21/77)

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılan o topluluktan dolayı Nuh'a yardım etmiştik. Onlar kötü bir topluluğa dönüşmüşlerdi. Biz de hepsini boğduk.

(Saffat 37/77)

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

Soyunu devam ettirdiğimiz sadece onlar olmuştu.

(Hud 11/48)

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey Nuh! İn artık” dendi. “Sana ve seninle birlikte olanların soyundan gelecek toplumların üzerinde, bizden esenlik, güvenlik ve bereketler olacak; öyle toplumlar da var ki önce onlara nimet vereceğiz, sonra acıklı azabımız onları çarpacaktır.

(Saffat 37/78)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Arkadan gelenlerce bu halleriyle anıldılar.

(İsra 17/3)

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

Ey Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın evlatları! Nuh, görevlerini yerine getiren bir kuldu.

(Saffat 37/79)

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

Alemler içinde Nuh'a selam olsun.

(Saffat 37/80)

إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/81)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

Çünkü o, bize güvenen kullarımızdandı.

(Saffat 37/82)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ

Sonra öbürlerini suda boğduk.

(Araf 7/64)

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

Sonra onu yalancı yerine koydular. Biz de onu ve onunla birlikte olanları gemiyle kurtardık. Ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılanları da suda boğduk. Çünkü onlar körlük eden bir topluluktu.

(Furkan 25/37)

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

Elçilerini yalanlayınca Nuh'un toplumunu da yok ettik. İnsanlara ibret olacak şekilde onları boğduk. Biz, yanlış yapanlar için acıklı bir azap hazırlamışızdır.

(Saffat 37/83)

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

Onun yolundan gidenlerden biri de İbrahim idi.

(Saffat 37/84)

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Rabbinin huzuruna sağlam bir yürekle çıkmıştı.

(Saffat 37/85)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

Bir gün babasına ve toplumuna şöyle demişti: “Siz neye kulluk ediyorsunuz?”

(Saffat 37/86)

أَفُكَّا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

Allah ile aranızda uydurma ilahlar olmasını mı istiyorsunuz?

(Saffat 37/87)

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

“Siz varlıkların Rabbinin ne sanıyorsunuz?”

(Saffat 37/88)

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

Sonra yıldızlara şöyle bir bakmıştı;

(Saffat 37/89)

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

Arkasından, “Ben hastayım.” demişti.

(Saffat 37/90)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

Onlar, hemen arkalarını dönüp gitmişlerdi.

(Saffat 37/91)

فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ فَقَالَ آلا تَأْكُلُونَ

Sonra gizlice onların ilahlarına yönelmiş ve şöyle demişti: “Siz bir şey yemez misiniz?”

(Saffat 37/92)

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

Neyiniz var ki, konuşmuyorsunuz?”

(Saffat 37/93)

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

Kimseye fark ettirmeden onlara hemen güçlü bir darbe indirdi.

(Saffat 37/94)

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

Hepsi hızla karşısına dikilmişlerdi.

(Saffat 37/95)

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

İbrahim şöyle demişti: “Sizler kendi yonttuklarınıza mı tapıyorsunuz?”

(Ankebut 29/25)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَيْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

İbrahim dedi ki “Sizin bu putlara tutunmanız sadece dünya hayatında aranızda kaynaşmaya vesile olsun dıyedir. Kıyamet günü biriniz diğerini görmek istemeyecek her biriniz diğerini dışlayacaktır. Sığınacağınız yer o ateştir. Size yardım eden de olmayacaktır.

(Saffat 37/96)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Sizi de yaptığımız şeyleri de yaratan, Allah'tır.”

(Saffat 37/97)

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

Onlar da şöyle dediler: “Onun için bir yer yapın da alevli ateşin içine atın.”

(Enbiya 21/68)

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

Dediler ki “Bir şey yapacaksınız, yakın şunu! Yakın da ilahlarınıza destek verin.”

(Enbiya 21/69)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

“Ey ateş! İbrahim için serinliğe ve güvene dönüş.” dedik.

(Saffat 37/98)

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

Bununla ondan kurtulmak istemişlerdi; biz de onları en aşağılık bir hale getirdik.

(Enbiya 21/70)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Bu yöntemle İbrahim'den kurtulmak istediler. Biz de onları en büyük zarara soktuk.

(Enbiya 21/71)

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

Hem İbrahim'i hem de Lût'u âlemler için bereketli kıldığımız o yere getirip kurtardık.

(Saffat 37/99)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ

İbrahim şöyle dedi: “Ben Rabbime gidiyorum; o bana doğruyu gösterecektir.

(Ankebut 29/26)

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Lut hemen ona inandı. İbrahim dedi ki: “Ben sizden kaçıp Rabbime gidiyorum. O güçlüdür, doğru karar verir.

(Saffat 37/100)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

Ya Rab! Bana iyi birini bağışla”

(Saffat 37/101)

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

Biz de ona, iyi huylu bir erkek çocuğu müjdesi verdik.

(Saffat 37/102)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ
يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

Kendisine yardımcı olacak yaşa gelince oğluna dedi ki: “Yavrucuğum, rüyamda seni gerçekten boğazladığımı görüyorum. Düşün bakalım, ne dersin?” Dedi ki: “Babacığım, sana ne emrediliyorsa onu yap. İnşallah sabırlı davrananlardan olduğumu göreceksin.”

(Meryem 19/54)

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Bu Kitap'ta İsmail'i de anlat. O, sözünü tutmuştu; nebi olan elçiydi.

(Meryem 19/55)

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

Ailesine namazı ve zekâtı emreder ve Rabbinin katında beğenilirdi.

(Saffat 37/103)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

Ne zaman ki ikisi de Allah'a teslim oldu; İbrahim onu, alını yere gelecek şekilde yatırdı.

(Bakara 2/131)

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Rabbi ona “Teslim ol!” dediğinde o, “Varlıkların Rabbine teslim oldum!” demişti.

(Saffat 37/104)

وَنَادَيْنَاهُ أَن يَا إِبْرَاهِيمُ

O zaman ona; “Ey İbrahim!” diye seslendik.

(Saffat 37/105)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

“Rüyanın gereğini yaptın. Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.”

(Saffat 37/106)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

Gerçekten bu, yıpratıcılığı açık bir imtihandı.

(Bakara 2/124)

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

Bir zamanlar Rabbi, İbrahim’i bir takım sözlerle imtihan etmiş, o da tam başarı göstermişti. Rabbi ona: “Ben seni insanlara imam yapacağım!” dedi. O “Soyumdan da olsun!” deyince, “ Yanlış yapanlar, sözümün kapsamına girmez.” dedi

---

(Saffat 37/107)

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

Kesilecek büyük bir hayvanı onun fidyesi olarak verdik.

(Saffat 37/108)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Arkadan gelenler onları bu halleriyle andılar.

(Saffat 37/109)

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

İbrahim'e selam olsun!

(Saffat 37/110)

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/111)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

O, bize güvenen kullarımızdandı.

(Saffat 37/112)

وَبَشِّرْنَا هُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

Bir nebi ve salih bir kişi olarak ona İshak'ı müjdeledik.

(Hud 11/69)

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

Elçilerimiz İbrahim'e, müjde vermek için geldiler: "Selâm" dediler. İbrahim de "selâm" dedi. Vakit geçirmeden fırında pişmiş bir buzağı eti getirdi.

(Hud 11/70)

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ

Ona el sürmediklerini görünce şaşırıp kaldı; onlardan korktuğunu saklayamadı. "Korkma" dediler; "Bizler Lut halkına gönderildik."

(Hud 11/71)

وَأَمْرًا أَنَّهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَلَبَسَ نَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

Eşi ayakta duruyordu; hemen gülüverdi. Biz de ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik.

(Hud 11/72)

قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

“Vay başıma gelenler!” dedi. “Doğum mu yapacağım?” Ben gücünü kaybetmiş bir kadını; bu da kocam, iyice yaşlanmış! Bu gerçekten tuhaf bir şey!”

(Hud 11/73)

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Dediler ki “Allah'ın işine mi şaşırıyorsun? Ey İbrahim ailesi! Allah'ın ikramı ve bereketi sizin üstünüzdendir. O, her şeyi güzel yapar, pek yücedir.”

(Saffat 37/113)

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ

Hem İsmail'i hem de İshak'ı uğurlu ve bereketli kıldık. İkisinin soyundan da güzel davrananlar olduğu gibi kendilerini açıkça kötü duruma sokanlar da oldu.

(Saffat 37/114)

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

Musa'ya ve Harun'a da iyiliklerde bulunmuştuk.

(Saffat 37/115)

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

Onları ve halklarını da büyük bir üzüntüden kurtarmıştık.

(Bakara 2/49)

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size en ağır cezayı vermeye çalışıyor, oğullarınızı öldürüyor, kadınlarınızı ise sağ bırakmak istiyorlardı. İşin içinde, Rabbiniz olarak yaptığım büyük bir imtihan vardı.

(Bakara 2/50)

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

Bir gün denizi ikiye ayırıp sizi kurtardık, Firavun hanedanını da gözünüzün önünde boğduk.

(Saffat 37/116)

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

Onlara yardım etmiştik de galip gelenler onlar olmuştu.

(Ta Ha 20/45)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى

Dediler ki “Rabbimiz! Bize karşı çok ileri gider veya haddi aşar diye korkuyoruz.”

(Ta Ha 20/46)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى

“Korkmayın, ben sizinle beraberim; dinlerim ve görürüm.” dedi.

(Ta Ha 20/47)

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى

Hemen gidin de ona deyin ki “Biz senin Rabbinin elçileriyiz. İsrail oğullarını serbest bırak da bizimle gelsinler. Onlara eziyet edip durma. Bak, biz sana Rabbinden bir belge getirdik. O’nun yoluna giren esenlik ve güvenliğe erer.”

(Ta Ha 20/48)

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

Bize şöyle vahyedildi: ‘Kim yalana sarılır, sırt çevirirse azaba uğrar.’”

(Saffat 37/117)

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

Onlara her şeyi açıklayan Kitap’ı da vermiştik.

(Enbiya 21/48)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

Musa ile Harun’a o Furkânı, çekinerek korunanlar için bir ışık ve doğru bilgi kaynağı olsun diye verdik.

(Ta Ha 20/42)

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

“Kardeşini yanına al ve belgelerimle birlikte git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin.

(Ta Ha 20/43)

إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

Firavun’a gidin; o haddini aştı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

Ona yumuşak söz söyleyin. Belki aklını başına alır veya korkar.”

(Saffat 37/118)

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

İkisine de doğru yolu göstermiştik.

(Saffat 37/119)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرِينِ

Arkadan gelenlerce o ikisi, bu halleriyle anıldılar.

(Saffat 37/120)

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

Musa'ya da Harun'a da selam olsun.

(Saffat 37/121)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/122)

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

O ikisi de bize güvenen kullarımızdandı.

(Saffat 37/123)

وَإِنَّ إِيلَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

İlyas da elçilerimizden biriydi.

(Saffat 37/124)

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün halkına şöyle dedi; “Siz hiç çekinmez misiniz?”

(Saffat 37/125)

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

“Yaratanların en güzelini bırakıp da yardımı Ba’l’dan mı istiyorsunuz?”

(Nahl 16/20)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

Allah ile aralarına koyup dua ettikleri, hiçbir şey yaratamazlar. Onların kendileri yaratılmıştır.

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ

İnsanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, karar-ı mekînde nutfe haline getirdik.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ
لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra nutfeyi, alaka haline getirdik. Alakayı bir çiğnem et gibi yaptık. O et parçasını kemiklere dönüştürdük ve kemikleri etle donattık. Sonra da onu farklı bir yaratık haline getirdik. Yaratanların en güzeli olan Allah, bereketin ve iyiliğin kaynağıdır.”

(Saffat 37/126)

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Allah sizin Rabbinizdir; geçmiş büyüklerinizin de Rabbi’dir.”

(Duhan 44/8)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Ondan başka ilah yoktur; can veren O, öldüren O’dur. O sizin Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

(Saffat 37/127)

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

Hemen onu yalancı saydılar; nasıl olsa onlar da yargı önüne çıkarılacaklardır.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Kendilerine bir elçi gelmeye görsün, hemen hafife alırlar.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri etkisizleştirdiğimizi görmediler mi? Onlar bunlara dönemez.

(Yasin 36/32)

وَأِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

Nasıl olsa hepiniz huzurumuza çıkarılacaksınız!

(Saffat 37/128)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

Allah'a yürekten bağlı kulların hali başka olur.

(Bakara 2/136)

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Siz şöyle söyleyin: “Biz Allah’a inanıp güvendik; bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilmiş olana, Rableri tarafından Nebilere verilen bütün kitaplara inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz O’na teslim olmuş kimseleriz.”

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالتَّبْيُونِ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki "Biz Allah'a inanıp güvendik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; nebilere Rableri tarafından verilen kitapların hepsine inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayrı tutmayız. Biz O'na teslim olmuş kimseleriz."

(Saffat 37/129)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Arkadan gelenlerce bu halleriyle anıldı.

(Saffat 37/130)

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

İlyaslara selam olsun!

(Saffat 37/131)

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/132)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

Çünkü o, bize güvenmiş kullarımızdandı.

(Saffat 37/133)

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Lut da elçilerimizdendir.

(Saffat 37/134)

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ

Bir gün onu ve ailesinin tamamını kurtarmıştık.

(Neml 27/54)

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

Bir gün Lut, halkına şöyle demişti: “Her şeyi görüp dururken o çirkin işe mi yanaşıyorsunuz?”

(Neml 27/55)

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

Siz kadınları bırakıp erkeklere şehvetle yaşmakta kararlı mısınız? Hayır, siz kendini tutamayan bir halksınız.”

(Neml 27/56)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَتَطَهَّرُونَ

Halkın ona cevabı sadece şu olmuştu: “Lut ‘un ailesini kentinizden çıkarın; onlar temiz insanlarmış!”

(Neml 27/57)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَآهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا هَا مِنْ الْغَابِرِينَ

Biz de eşi hariç onu ve bütün ailesini kurtardık. Onun küller altında kalanlardan olmasını kararlaştırmıştık.

(Neml 27/58)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılmış kimselerin yağmuru ne kötüydü!

(Saffat 37/135)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

Ama onlardan bir ihtiyar kadın küller altında kaldı.

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

Allah, ayetleri görmezlikten gelenler için Nuh'un eşi ile Lut'un eşini örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikahı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah'tan gelen hiç bir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara "Ateşe girenlerle birlikte siz de girin" denecektir.

(Saffat 37/136)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ

Sonra diğerlerini ortadan kaldırdık.

(Saffat 37/137)

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

Siz sabahları onların üzerlerinden geçiyorsunuz,

(Saffat 37/138)

وَبِالْآيَاتِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Akşamları da öyle yapıyorsunuz. Aklınızı kullanmaz mısınız?

(Saffat 37/139)

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Yunus da elçilerimizdendir.

(Saffat 37/140)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

O da bir gün yükünü tam almış bir gemiye kaçmıştı.

(Saffat 37/141)

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

Kur'aya katıldı ve kaybedenlerden oldu.

(Saffat 37/142)

فَأَلْتَمَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

Kendini suçladığı bir sırada onu balık yutuvermişti.

(Enbiya 21/87)

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Balığın esiri Yunus hayatı kendine dar etmeyeceğimizi sanarak bir gün kızgın bir şekilde çekip gitmişti. Ama daha sonra balığın karanlıkları içinde seslenmiş: “Senden başka ilah yoktur. Senin ekşiğin de yoktur; ben yanlış yaptım” demişti.

(Enbiya 21/88)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

Ona da olumlu cevap verdik ve üzüntüsünden kurtardık. İnanıp güvenenleri işte böyle kurtarıyoruz.

(Saffat 37/143)

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

Eğer o bize tam bağlılık göstermeseydi,

(Saffat 37/144)

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar balığın karnında kalacaktı.

(Kalem 68/48)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

Balığın yuttuğu kişi gibi olma, Rabbinin kararı gelinceye kadar sıkıntılara sabret. O, mahcup bir şekilde yalvarıp yakarmıştı.

(Kalem 68/49)

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

Eğer Rabbinin iyiliği imdadına yetişmeseydi, aşağılanmış bir halde açık alana atılacaktı.

(Kalem 68/50)

فَاجْتَبِيهِ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Ancak Rabbi ona bir fırsat daha verdi de onu iyilerden yaptı.

(Saffat 37/145)

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

Sonra onu açık bir alana attık; hastaydı.

(Saffat 37/146)

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ

O açık alanda onun üzerini örtecek kabakgillerden bir bitki bitirmiştik.

(Saffat 37/147)

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

Onu yüz bin, hatta daha çok kimseye elçi göndermiştik.

(Saffat 37/148)

فَأَمْنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ

Daha sonra ona inandılar. Biz de onları bir süreye kadar refah içinde yaşattık.

(Yunus 10/98)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَا أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ
الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ

Keşke bir kent çıksaydı da azap gelip çatmadan önce inanıp güvenseydi ve böylece imanları kendilerine fayda verseydi. Bunun tek istisnası Yunus'un halkıdır. İnanıp güvendikleri zaman dünya hayatında onlardan rezillik azabını kaldırdık ve belli bir süre refah verdik.

(Saffat 37/149)

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُنُونَ

Şimdi onlardan sağlam bir görüş iste; kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?

(Nahl 16/57)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

Allah için kızlar oluşturuyorlar; O bundan uzaktır. Özledikleri oğlanlar da kendilerine kalıyor.

(Necm 53/21)

الْكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى

Erkekler sizin olsun, kızlar da Allah'ın, öyle mi?

(Necm 53/22)

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى

Bu, haksız bir paylaşma olmaz mı?

(Saffat 37/150)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

Ya da melekleri gözleri önünde dişi olarak mı yarattık?

(Zuhruf 43/19)

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

Rahman'ın kulları olan meleklerin hepsini dişi yaptılar. Yaratılışlarına şahit miydiler? Şahitlikleri yazılacak ve bunun hesabı sorulacaktır.

(Saffat 37/151)

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهْمَ لَيَقُولُونَ

Dikkat et; uydurdukları yalandan dolayı söyleyecekleri sadece şudur:

(Saffat 37/152)

وَأَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

“Allah’ın çocuğu oldu.” Onlar kesinlikle yalancılardır.

(Saffat 37/153)

أَصْنَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

Yani Allah kızları oğlanlara tercih mi etmiş?

(Saffat 37/154)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Sizin neyiniz var; nasıl böyle bir yargıya varıyorsunuz?

(Saffat 37/155)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Bilginizi hiç kullanmaz mısınız?

(Saffat 37/156)

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ

Yoksa açık bir üstünlüğünüz ve gücünüz mü var?

(Tur 52/36)

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Aslında söylediklerine kendileri de inanmıyor.

(Tur 52/37)

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ

Rabbinin hazineleri onların yanında mı ya da onların hakimiyetinde mi?

(Tur 52/38)

أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Yoksa yükseğe çıkan bir araçları var da oradan mı dinliyorlar? Dinleyen kişiler açık bir delil getirsin.

(Tur 52/39)

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ

Kızlar Allah'ın da oğullar sizin mi?

(Tur 52/40)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

Yoksa onlardan bir karşılık istiyorsun da borcun altında eziliyorlar mı?

(Tur 52/41)

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

Yoksa gizli bilgiler onlarda da onu mu yazıyorlar?

(Tur 52/42)

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

Yoksa seni oyuna getirmek mi istiyorlar? Asıl oyuna gelenler, kafirlerdir.

(Tur 52/43)

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Yoksa Allah'ın dışında bir ilahları mı var? Allah, onların kendisiyle ortak özellikte saydıkları şeylerden uzaktır.

(Saffat 37/157)

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Doğru söylüyorsanız yazılı belgenizi getirin.

(Enbiya 21/24)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Yoksa Allah ile aralarına koydukları ilahlara mı tutundular? De ki “Delilinizi getirin. Benimle birlikte olanların Kitabı budur. Bu, benden öncekilerin de kitabıdır.” Onların çoğu, bu gerçeği bilmez de onun için yan çizerler.

(Neml 27/64)

أَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ عَالِمٌ مَعَهُ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra bir kere daha yaratacak olan kim; size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: “Eğer doğru kimselerseniz delilinizi getirin.”

(Saffat 37/158)

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

Ama onlar, Allah ile o cinler arasında bir soy bağı kurdular. Hâlbuki onlar, kendilerinin de yargı önüne çıkarılacaklarını iyi bilirler.

(Enam 6/100)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
عَمَّا يَصِفُونَ

Cinleri Allah'ın ortakları saydılar; oysa onları o yaratmıştır. Bir bilgiye dayanmadan, Allah'ın oğulları ve kızları var diye kestirip attılar. O, onların tanımlamalarından uzak ve yücedir.

(Saffat 37/159)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ

Onların yaptıkları bu niteleme ile Allah'ın bir ilgisi yoktur.

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, ikisi de bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi olan Allah, onların nitelemelerinden uzaktır.

(Müminun 23/91)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ

Allah, evlat edinmiş değildir, O'nun beraberinde bir ilah da yoktur. Öyle olsa, her ilah kendi yarattığı ile birlikte hareket eder, biri diğerine üstün gelirdi. Allah, onların yakıştırmalarından uzaktır.

(Saffat 37/160)

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

Allah'a yürekten bağlı kulların hali başka olur.

(Saffat 37/161)

فَأَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

Ne siz, ne de kulluk ettiğiniz varlıklar;

(Saffat 37/162)

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ

Ona karşı kimseyi, o kötü duruma sokamazsınız.

(Saffat 37/163)

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

Yönünü cehenneme çeviren kişi başka.

(Saffat 37/164)

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ

"Bizden her birinin belli bir makamı vardır.

(Saffat 37/165)

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

Hepimiz aynı çizgideyiz.

(Saffat 37/166)

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

Hepimiz Allah'ın emrinden çıkmayan kimseleriz."

(Saffat 37/167)

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ

Bunlar daha önce şunu da söylerlerdi:

(Saffat 37/168)

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ

"Eski insanlara gelen bilgi bizde olsa,

(Saffat 37/169)

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

Allah'ın en samimi kulları yine biz oluruz."

(Saffat 37/170)

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

O bilgi gelince onu görmezlikten geldiler; ama yakında her şeyi öğrenirler.

(Saffat 37/171)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

Elçilik yapan kullarımıza sürekli söylediğimiz şu söz vardır:

(Saffat 37/172)

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

"Siz kesinlikle yardım göreceksiniz.

(İbrahim 14/47)

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

Sakın Allah'ın elçilerine verdiği sözden cayacağını sanma. Allah üstündür, hak edildiği kadar ceza verir.

(Mümin 40/51)

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

Elçilerimize ve inanıp güvenenlere, hem dünya hayatında hem şahitlerin getirileceği günde, elbette yardım edeceğiz.

(Saffat 37/173)

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ

Bizim askerlerimiz, kesinlikle galip geleceklerdir.”

(Maide 5/56)

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْعَالِيُونَ

Kim Allah'ı, resulünü ve müminleri kendine veli edinirse bilsin ki galip gelecek olanlar Allah'tan yana olanlardır.

(Mucadele 58/21)

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

Allah şöyle yazmıştır: “Ben, elçilerimle mutlaka galip gelirim.” Çünkü Allah güçlüdür, her işin üstesinden gelir.

(Saffat 37/174)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ

Öyleyse sen bir süreye kadar onlarla dostluğu kes de,

(Saffat 37/175)

وَأَبْصِرْ هُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

Ne yaptıklarını gör; yakında onlar da görürler.

(Saffat 37/176)

أَفِعْذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

Azabımızın çabucak gelmesini mi istiyorlar?

(Şuara 26/204)

أَفِعْذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

Yoksa onlar azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar?

(Şuara 26/205)

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

Hiç düşündün mü, onlara yıllarca nimet versek,

(Şuara 26/206)

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

Sonra tehdit edildikleri azap gelse,

(Şuara 26/207)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ

Kendilerine verilmiş olan nimet onların ne işine yarar?

(Saffat 37/177)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

Azabımız onların sahalarına inince, uyarılmış olan bu kişilerin sabahı ne kötü olur!

(Saffat 37/178)

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

Evet, sen bir süreye kadar onlarla dostluğu kes.

(Saffat 37/179)

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

Neler yaptıklarını gör; yakında onlar da göreceklerdir.

(Saffat 37/180)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

Gücü elinde bulunduran Rabbin, onların yaptıkları tanımlamalardan uzaktır.

(Saffat 37/181)

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

Bütün elçilere selam olsun.

(Neml 27/59)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ

De ki : “Her şeyi güzel yapmak Allah'a mahsustur. Allah'ın seçtiği kullara da selam olsun. Allah mı iyidir, yoksa eş koştukları mı?”

(Saffat 37/182)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Her şeyi güzel yapmak, varlıkların Rabbi olan Allah'a özgüdür.

(Mümin 40/65)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O diridir. O'ndan başka ilah yoktur. Dinine bir şey katmadan O'na yalvarın. Her şeyi güzel yapan yalnız Allah'tır. O, tüm varlıkların Rabbidir.
